

حامد طالبیان

دبیر هنر استان مرکزی؛ منطقه‌ی خنداب

درس هنر

و تنوع استعداد های هنری

که استعدادهای بچه‌ها را بشناسد و به آن‌ها نشان دهد و آن‌ها را راهنمایی کند که برای پرورش آن گام بردارند. با ابتکار معلم در مدارس می‌توان از این چارچوب سنتی و تصور قدیم فراتر رفت که درس هنر، ورزش یا پرورشی که روحیه و ذهن بچه‌ها در آن‌ها پرورش می‌یابد، مثل درس ریاضی، سؤال- جوابی است و امتحان کتبی دارد.

کتاب هنر و درس هنر به روح و ذهن انسان مربوط است و اثر آن در کلام و رفتار دیده می‌شود. با توجه به این موارد، دبیران هنر باید از کلیشه‌های قدیم و پوسیده رها شوند. آن‌ها نباید با بی‌توجهی به کتاب درسی هنر (طراحی و خوش‌نویسی) برای کار هنری محدودیتی تعیین کنند. در هر بخش هنری که بچه‌ها علاقه نشان می‌دهند، باید بتوانند به دبیران هنر رجوع کنند و راهنمایی شوند و دبیران هنر آن‌ها را بر اساس علاقه‌هایشان گروه‌بندی و روی توانایی‌های شخصی هر فرد کار کنند و بر همان اساس نمره بدهند.

کسی که در کلام قوی است، لازم نیست خط بنویسد یا طراحی کند، او می‌تواند شاعر خوبی شود و دبیر هنر باید روی همان کار کند. یکی نقاش خوبی می‌شود، دیگری نمایش‌نامه‌نویس و دیگری کاریکاتوریست، یکی هم عکاس و... همان‌طور که اثر انگشت یکی نیست، علاقه‌ها و روح و روان آن‌ها نیز یکی نیست و ویژه‌ی خودش است.

با این امید که در آموزش و پرورش ما نیز مانند برخی کشورهای پیشرو در تعلیم و تربیت، دو درس، اولویت نمره داشته باشد، اول ورزش و بعد هنر، سپس درس‌های دیگر؛ یعنی اول جسم، بعد روح. این دو که سامان گرفت، حالا سطح یادگیری اوج می‌گیرد.

زیستن در دنیای هنر حاصل مجموعه‌ی وسیعی از معلومات، دانسته‌ها، یافته‌ها و ادراکات است. برخلاف تصور عمومی درباره‌ی سادگی رشته‌های هنری و سهل‌بودن آزمون‌ها و قبولی در آن‌ها، رشته‌های هنری به دلیل گستردگی مطالب و منابع و اطلاعات مربوط به نیازهای متناسب با زندگی و تحولات عصر کنونی، بیش از سایر رشته‌ها و علوم به فراگیری، بازآموزی، تمرین، مطالعه و کسب بصیرت و مهارت نیاز دارد.

برخلاف تصور انسان چنددهه‌ی پیش، دیگر هنر و شاخه‌های متنوع و کاربردی آن را نمی‌توان وسیله‌ای برای تفریح، تفنن و وقت‌گذرانی تلقی کرد. امروزه، دیگر نگاه جامعه به شخصی که تخته‌ی طراحی یا سازی را با خود حمل می‌کند، نگاه معنادار سابق نیست؛ چه بسا مردمی که نه تنها درباره‌ی هنر و هنرمند ذهنیت منفی ندارند، آرزو دارند خود یا فرزندشان هنرجویی در حال رفتن به هنرستان یا دانشکده‌ی هنر است. اکنون بر بسیاری از مردم ثابت شده است که هنر ضمن این‌که در استحکام بنیه‌ی فرهنگ و تمدن مردم سرزمین‌های مختلف نقش اصلی دارد، در زمینه‌ی رشد و تقویت صنعت و قدرت اقتصادی کشورها، تأثیری انکارناپذیر دارد.

با توجه به این موارد و قرار دادن درس «آموزش هنر» در سه پایه‌ی دوره‌ی راهنمایی، ذکر پاره‌ای نکات برای تدریس بهتر این درس مفید است که امیدوارم همکاران گرامی به آن توجه کنند.

دبیران هنر در دوره‌ی راهنمایی، قرار نیست متخصص تحویل‌دهند؛ بلکه فقط باید راهنما باشند. وظیفه‌ی آن‌ها، فقط اطلاع‌رسانی و آشنایی بچه‌ها با شیوه‌های هنری است. وظیفه‌ی یک دبیر هنر به ویژه در دوره‌ی راهنمایی، این است